

קלטת 103א

...[בה מסופר על ימי ילדותו של רבי ישראל בער אודסר
עד הגיעו לגיל שבעה עשרה, גיל בו הכיר את חסידות ברסלב, את רבי ישראל קרדונר]...

...[מה אמרנו ש.. עם אבא, עם אבא]

[{נו}.. הוא בא על דעתו בגיל שבע, שמונה]

[בגיל שמונה?]

[נו, הוא רוצה לשמוע מתתיהו, מה עשית בגיל שבע, שמונה?]

אה..

[מתתיהו "מת" לשמוע]

[אה]

אוי, אוי

[...]

{אני} ירדתי מהגג

[בגיל שמונה]

בגיל שש, שבע, שמונה, אבל בזמן שבאתי על דעתי, הייתי עוד ילד קטן

עוד לא, לא הייתי אפילו יכול להגיד תהלים אפילו

[....]

אבל הלב היה בוער להשם יתברך, ורציתי מאוד, אהבתי מאוד את התורה

לימוד התורה ומצוות ואמונה ו..

[בגיל שמונה?]

כן, ילד קטן

אז הייתי יורד מהגג, ונכנס להבית שלנו..

[ההורים דתיים היו?]

והבית שלנו היה..

[הם היו חסידי קרלין]

כמו מערה בלי חלונות

[אה, אה]

והיה החום נורא מאוד, והייתי כמו שאחד שטובלים, שטובל עצמו עם הבגדים בים, במים

[בזיעה, מרוב זיעה]

מרוב זיעה

נו, ואני סבלתי את זה, ו.. וכשיצאתי מהבית, לא יכולתי לנשום

{בטבריה מה זה יפה}, ועליתי על איזה מדרגות סמוך לגג

אז הרגשתי חיות כזה, קרירות, אוויר

[כן]

וירדתי, וירדתי תכף, ו..

אוי, אוי, אוי, אוי

אבל עבר שבוע ככה, אז האבא ראה, הוא ראה ש.. שאני עושה הבל

כי אני משתמש עם הנפט, ואני לא.. הנפט, היה לנו בקבוק נפט משבת לשבת

אז ביום ראשון, כל יום ראשון צריכים לקנות בקבוק נפט, והיה על שבת, כן

ואני כש.. {כשהשתמשתי}, כשלמדתי אצל הנר, אז היה חסר מהנפט

אז על שבת לא היה, לא היה נפט, אז אמר:

"מה אתם רוצים ממני? אתה גומר לי את הנפט"

וכן היה מעשה, אני אהבתי מאוד מצווה, ואף על פי שלא ידעתי

[מה זה מצווה]

אבל ידעתי, הרגשתי שמצוות צדקה זה גדול מאוד
זה מצווה קדושה מאוד, וזה נורא מאוד
בטבריה היה איש זקן, זקן גדול שמו היה רבי יוסף נח
[נח]

שני שמות היה לו..

[רבי יוסף נח]

יוסף נח, והוא היה עני, והיה לו אישה, והוא היה מחזיר על הפתחים
יש עניים שלא מחזירים על הפתחים, הוא עני, אבל הם נותנים לו בכבוד
{הם} נותנים איזה מטבע, איזה צדקה בכבוד, אבל הוא היה מחזיר על, על הפתחים
ואני ראיתי שהוא מחזיר על הפתחים, אז היה לי רחמנות גדול עליו
מי יודע אם יש לו מה לאכול חתיכת לחם?

אז בבוקר, כשאני הלכתי ל"חדר", ל"חדר" ללמוד, אז האמא.., אז האמא נתנה לי
נתנה לי פרוסת לחם, שיהיה לי לאכול עד הצהריים, אולי יהיה רעב, אולי, טוב
ואני שמחתי מאוד, לקחתי את הלחם.., היא נתנה לי כמה טיפות {לחם} על הלחם
ואני ביקשתי אותה: "אמא, תני לי עוד כמה, תני שניים, שלושה טיפות"

[יותר]

[של מה?]

אז היא אמרה לי: "מה זה? מה? מה אתה רוצה?"

[טיפות של מה?..]

אני צריך את השמן על, על שבת"

[טיפות שמן]

כן, שמן, נפט זה {שמן}

נו, אז הלכתי, הלכתי ל"חדר", ואף אחד לא ידע

אני הלכתי להעני הזה, ומצאתי אותו בבית, ולקחתי הפרוסת לחם ונתתי לו, והוא לקח ממני
ואני הייתי כל כך שמח שזכיתי לעשות מצווה, מצוות צדקה

נתתי לו לחם לאכול, נתתי לו לחם

נו, ואני הלכתי ל"חדר", וזה היה ביום ראשון, ביום ראשון, אני כבר למדתי, התחלתי חומש
[בגיל חמש]

בגיל חמש, בגיל שש, אבל למדתי חומש

אז המנהג שלו, ביום.., של הרבי, ביום ראשון היה מספר להם

היה מספר להם כמה פרקים מהלימוד שצריכים ללמוד השבוע, מהפרשה, הוא אמר:
"ילדים, אתם יודעים, הפרשה של השבוע הוא.."

למשל פרשת 'נח', או 'קרח', פרשת 'נח'

אז הם שמעו, ש"השבוע הוא פרשת..

[נח]

צריכים ללמוד פרשת 'נח'"

נו, אחר כך הוא סיפר להם {מה זה\מעשה}, איזה, כמה סיפורים מהפרשת 'נח'
מהתיבה, כמה גודל התיבה, ראשי פרקים, כדי שידעו, שידעו {במה מדובר}

[לקרב אותם ללימוד]

ובשעת הלימוד הם כבר ידעו איזה דברים

טוב, טוב

ואני, בשביל שנתתי את הלחם להעני, ל..

[לעני]

לא היה לי לאכול, ואני הייתי רעב

[רעב]

הייתי רעב, ואני הייתי בטבע גוף חלש, גוף חלש, ו... ו... {..}
ומגודל החלישות, לא שמעתי כלל מה שהוא מספר, "השבוע הוא פרשת 'נח'"
הוא רוצה לדעת, איזה ילדים טובים ואיזה ילדים לא טובים
אז הוא שו... פתאום הוא עמד הוא שאל את ילד זה:
"תגיד, איזה פרשה השבוע?"

וכשהוא ידע, פרשת 'נח', הוא היה ילד טוב
אבל היה ילדים, שלא נזכרו, היה צריך לקבל זמן ש.. ש.. שיזכיר אותנו
פרשת 'נח', הוא בא אליי:
"איזה פרשה השבוע?"

אני לא ידעתי כלום, כאילו אני לא בעולם הזה, {אני כאילו ב.. ב.. בדין אחר}
נו, הוא מחכה, הוא מחכה ומצפה, אולי אני אזכיר, אני, מה זה
אבל לא יודע כלום, 'נח', 'נח', אה, מה, מה, {מה מחכה}
אז הוא, הוא חיכה וחיכה על תשובה, ואין תשובה, לא, לא יודע
אז הוא שואל אותי:

"איפה היית? לא היית, לא היית פה בכלל? איפה, איפה? באיזה עולם היית?
מה זה? אתה לא, אתה {...} {....}, אני מדבר ו.. ואני נותן כל, כל הכח שלי
ואני, ואתה לא שומע?"

אז הוא היה בכעס גדול עליי, והיכה אותי
[מכות]

והיכה אותי מכות אכזריות
[פשש..]

הוא היכה אותי:

"מה זה? אני מדבר, ואתה... בחינם? ואתה לא יודע אפילו מה
איזה דיבור אחד, איפה היית?"

ואף על פי כן, אף על פי כן, ראיתי שאני צריך את הלחם, אז.. כי אני מקבל מכות
וזה המכות, היה לי צער מהמכות, וגם כן היה לי בושה, אני התביישתי מפני הילדים
לא, לא היכה אף ילד אחד, רק ישראל בער
[הביזיונות התחילו מאז]

הביזיונות היה יותר, יותר, יותר, צער יותר מהמכות, {...}
[זה ההכנה בשביל רבינו]

אוי, אוי, אני מספר כל זה, שנדע כמה השם יתברך
[אוהב אותנו]

אוהב התמימות, אני לא הייתי למדן ולא.. ו.. ו.. ו.. ו..
ורק התמימות, בזה הייתי, אהבתי מאוד את התורה והמצוות והאמונה ויראת שמיים
וכשראיתי מישהו לומד, או הוא, הוא, הוא תמים, והוא אומר תהלים, אז חשבתי:
"אה, זה האיש, זה האיש.. הוא חושב על, על התכלית האמיתי

זה האיש אשרי לו, הוא עוסק בתהלים והוא לומד"
אחר כך.. יוא, יש כמה סיפורים, יש כמה סיפורים

כי אני התפללתי בהתלהבות יותר מכל הילדים
כל הילדים {...} מתפללים כמו, אה..

[רגיל]

אבל אני סיפרתי את המילות כמו {שסופרים} כסף, כמו שהם סופרים כסף
ובאהבה ובתמימות, {...}..

[ברוך אתה.. ככה]

{.... ..} על כל פנים, בזה הבית הכנסת שאני התפללתי, זה היה הבית כנסת
קרוב אלינו, אז התפללתי בבית הכנסת

[של חסידי קרלין?]

הבית הכנסת הזה... לא, לא, אני הייתי קרליני, אבל זה היה ביאן

[של חסידי ביאן?]

ביאן, אבל מפני שזה היה קרוב מאוד, שכנות על יד הבית שלנו, נכנסתי שמה להתפלל

ושמה, בבית הכנסת של ביאן, היה חסיד אחד זקן גדול, והוא היה אדם נכבד וחשוב

היה ממונה, היה ממונה של הכולל, היה ממונה, ו..

[אה, ממונה של הכולל]

כן, והוא היה קמצן גדול

[איך קראו לו?]

רב יעקב קסיר

[רב יעקב קסיר]

רב יעקב קסיר, כן

זה הדבר {...}, אבל זה היה לפני שבעים שנה, זה כבר...

...[....]

[עכשיו אתה יכול להמשיך]

יוא...

...

...[היה בבית כנסת]

אני, האבא שלי היה עני, ולא היה בידו לקנות לי סידור, סידור

אני, אני רציתי סידור עם חצות, עם תהלים, עם מעמדות, ועם כל הבקשות ותפילות

נו, אז רב יעקב קסיר נתן לי בכל.., נתן לי כמעט בכל יום מטבע, מטבע חשובה

אז אני לקחתי את כל המטבעות וקיבצתי, שיהיה לי לקנות סידור "כל בו"

שיהיה לו כל, הכל {התפילה}..

נו, והשם יתברך עזר לי, היה כמה סיבות, בטבריה לא היה נמצא סידור כזה, סידור כזה

רק בשביל ילדים, בשביל להתפלל, אבל סידור עם כל {העניינים}, עם כל, עם כל.. "כל בו"

זה לא היה, רק בירושלים

אז האמא שלי הייתה צריכה, היה לה נסיעה לירושלים, אז אני נתתי לה את המטבעות

שתקנה לי סידור עם.. סידור "כל בו"

[כל התפילות]

שיהיה בו חצות ותהלים ומעמדות וכל, וכל הבקשות וכל התפילות

וכך היה, היא נסעה לירושלים, וקנתה לי סידור כזה, שהיה יופי בכל העיר טבריה

מי שראה את הסידור הזה, הוא אמר:

"הו.. זה, סידור כזה, מי יכול לבוא לסידור, לסידור כזה"

אוי, אוי, אוי, אוי, אוי ו..

נו, וגם כן {ב..} עד הבר מצווה אני חיפשתי רק ללמוד ולקיים המצוות וליראת שמיים

ולזכות ליראת שמיים באמונה

אחרי הבר מצווה, באו אליי המשפחה {אה, ו.. ועוד ידידים וידידי הם היו}

וקרובי המשפחה וידידים ו.. השפיעו עליי ודיברו איתי, שאני צריך, אני נעשיתי בר מצווה

אז אני צריך ללמוד מלאכה, חייט או סנדלר, מה, איזה מלאכה, {נו}

{..}

[כלום]

יוא, ואני אמרתי:

"לא, אני לא רוצה ללמוד מלאכה, אני, אני רוצה רק תורה

רק תורה ויראת שמיים, מלאכה אין, אין, אין"

אז הם אמרו לי:

"אתה צריך פרנסה, ואתה {ילד ע..}, האבא לא, לא יכול לתת לך {נדון, ו.. ו.. ו..}

ו.. קעסט (מזונות) {אז}, וגם כן אתה צריך לפרנס את הבית"

אז אמרתי: "אני לא.. שום מלאכה"

ואני הייתי עקשן גדול, ולא, ולא למדתי מלאכה

ואחר כך {....} {כשזכיתי להתקרב לרבי ישראל, וסיפרתי לו את העניין

ראיתי שהוא היה נהנה מאוד מזה

כי אז לא ידעתי מברסלב, רק הלב שלי הוא היה בוער כל כך לתורה, באהבה לתורה

{יוא}, והוא אמר לי: "עשית טוב, שלא למדת מלאכה", כן

אוי, אוי, אוי

[רבי ישראל..]

שווין, תסגור, תסגור, תסגור

[איך היית מתפלל ב.. כשהיית חסיד קרלין? היית צועק..?]

אה, אה

[איך היית מתפלל?]

הייתי צועק ממש עד, עד לב השמיים

[לא]

הם כולם צעקו, כי כל, כי כל מי שצעק יותר, הוא היה חסיד יותר, הוא היה יותר חשוב

[אה, זה היה תחרות, מי יצעק יותר חזק]

כן, אבל אני לא התכוונתי שיהיה זה בשביל חשיבות, או בשביל איזה פניה

רק אני, הלב שלי היה בוער להשם יתברך, ואני צעקתי בקולות כאלו

ועל ידי היה, ישב איש זקן, שמו רב קהת

[רב קהת?]

רב קהת, כן

ו.. {..}, והוא היה, אחרי התפילה היה צועק עליי ובוכה, ובוכה ואומר:

"מה אתה רוצה ממני? אתה רוצה לעשות לי, אה..

[חרש]

{...}, חרש? אתה תהרוג אותי, תהרוג אותי

אתה צועק, זה, זה לא צעקה, זה בשביל להרוג"

[הוא היה מרביץ לך?]

אה?

[הוא היה מרביץ?]

לא, לא, הוא רצה להרביץ, אבל הוא היה בן תורה ו.. כן, ירא שמיים

אבל הוא לא יכל לסבול {את זה}

הוא היה, הוא היה סובל מזה צער גדול, אני לא ידעתי, אבל הוא {הוא הרגיש}

וזה אני.. ה.. הקפידה שלו, הכעס שלו, אני זוכר כמו עכשיו, כמו שהוא עומד עכשיו אצלי

והוא צועק עליי: "מה אתה רוצה ממני?"

[כשאתה היית בגיל שלוש עשרה, ארבע עשרה

אתה הכרת את רב מוטל מסלונים ואת החכמים?]

יוא, כן

[כן? אתה הכרת אותם? למדת אצלם?]

אוי, אוי יי

רב מוטל היה למדן גדול, ולמדן לא מחפש מצוות

רק עיקר, עיקר הוא התכלית היא רק ללמוד וללמוד, וללמוד

והוא היה חסיד וירא שמיים, ו.. ו.. והיה אוהב מצווה, לעשות מצווה, צדקה וחסד

אז הוא ידע, שאני יש לי האבא עני ועיוור, אז לקח אותי לביתו

ולמד אותי ודיבר איתי, וקירב אותי מאוד

והוא היה לי כמו, כמו אבא, כמו אבא
והוא דיבר איתי חסידות, וגם על אדמו"רים, וקיבלתי {ממנו} הרבה
ואני חשבת על רב מוטל, שאין יותר גדול ממנו בעולם, הוא מלאך ממש
אני ראיתי את המידות הטובות שלו, אני הייתי תמיד איתו ביום ובלילה...

...[למי אמרת?]

אמרתי להם

[למי?]

ל.. לאנשים שרצו, שאלמד מלאכה

[אה, אתה אמרת לאנשים שרצו, שתלמד מלאכה, מה אמרת להם?]

אז, אז הם אמרו לי:

"מאיפה, מאיפה תיקח פרנסה? הישיבה לא נותנת פרנסה

[אתה לא תהיה רב]

{עוד} אתה לא תהיה רב, אתה לא כשרוני, אתה לא תהיה רב

[לא תהיה רב, לא כשרוני, והישיבה לא תיתן לך פרנסה]

כן

[כן]

אז אמרתי: "לחם, לחם ומים, זה השם יתברך יזמין לי {...}"

אז הם אמרו לי:

"טוב, אתה רוצה לאכול לחם ומים, אבל האישה והילדים הם, הם, הם גם כן..?"

אז אמרתי:

"אם ירצה השם יתברך, השם יתברך, אני מקווה, שהשם יתברך ייתן לי אישה כזו

שהיא גם כן {תאכל}.., תרצה להסתפק בלחם ומים"...

...{כל} הסיפורים האלה הם שייכים להתקרבות של רבינו

[הכנה]

הכנה, כל, כל זה

[כל הסיפורים של הילדות עד רבינו, זה הכנה]

מזמן שנולדתי, מזמן ש.. כל זה היה הכנה להתקרבות של רבינו, {...}...

...{...הרבה....}

[כשהיית קטן, החסידי קרלין היו שותים תה וקפה, ואתה שתית יותר תה מכולם?]

יותר מכולם, צעקתי יותר מכולם, {ושתיתי יותר}

[יותר מכולם, על מנת להיות חסיד קרלין אמיתי]

...{..}

...הייתי בצער, בצרות גדולות מאוד, וחיפשתי עצה, איך להציל עצמי, ולא, ולא מצאתי

עד שהשם יתברך רי.., אני מספר ראשי פרקים רק, {לא הכל}

[לא, לא, תספר, אה..]

אבל אי אפשר, אי אפשר לספר הכל, {...}

[תספר, מה? אתה זוכר, אני יודע טוב מאוד, שאתה זוכר]

אה.. {אני, אה}, יוא

אני חיפשתי וחיפשתי, מצאתי את, את רב הירש ליטוואק

[מה עשית עם רב הירש ליטוואק?]

{.....}, הוא היה תלמיד של ה"חפץ חיים", והוא היה ה.. הפאר של כל העיר

[רב הירש ליטוואק?]

והיה, וגם היה הפאר של הישיבה

[איזה עצות הוא נתן לך?]

אה?

[איזה עצות הוא נתן לך?]

איזה?

[עצות הוא נתן לך רב הירש ליטוואק? איזה עצות לעבודת השם הוא נתן לך?]

אה, הוא, הוא, הוא דיבר איתי

והוא היה יודע בעל פה את ה.. את כל הספר "ראשית חכמה"

הוא למד כל כך את הספר "ראשית חכמה", כמה שעות בכל יום בעמידה, כן

ואני אהבתי, אני אהבתי את זה, {וראיתי את זה}

והיה לי ערך גדול של, על, על רב הירש, רב הירש הוא, הוא לומד כל כך "ראשית חכמה"

והוא, ביקשתי אותו, והוא ריחם עליי ולימד איתי "ראשית חכמה" ו"זוהר"

כדי שיכניס בי אמונה ויראת שמיים

ואחר כך, כשהשם יתברך סיבב, השם יתברך ידע, שאני צריך את רבינו

אז סיבב סיבות כאלו, שאזכה להתקרב לרבינו

וזה, וזה היה הכל ניסים, ניסים ונפלאות, ניסים ונפלאות

ראשית כל, מה, אני היה לי {רבי'ים} מלפני רבי ישראל, ולמדו איתי "ראשית חכמה"

וספרי.. וקרבו אותי לתורה, להשם {יתברך}

[היית קורא הרבה תהלים לפני זה?]

כן

[כל יום כמה?]

זה כבר אני לא זוכר..

[כל יום היית?]

אבל, אבל חיפשתי, חיפשתי תהלים, חיפשתי ספרים, ו..

[אבל שתית הרבה תה וקפה]

כן

אחר כך ראיתי, יכולים לחיות בלי תה וקפה

[אולי זכור לך עוד איזה מעשה]

בפרט שזכיתי, מה שראיתי מרבי ישראל, ראיתי שהוא לא צריך תה

הוא קם בחצות ולא, בלי תה, בלי קפה

[רבי ישראל]

{אז..}

[אולי זכור לך עוד איזה מעשה צדקה שעשית שהיית קטן, חוץ מהלחם?]

חוץ מהלחם..

לא

[לא, וכן]

אני, יש, יש הרבה דברים

[אני יודע שאתה מתבייש]

ניין (לא), אבל, אבל אני, אני לא רוצה להגיד דבר שאני, שאינני זוכר בבירור

[השם..]

כן

[תן לו להגיד את מה שהוא יזכור בבירור]

ה.. הנפט והשמן, {זה מאיר, שאני, שאני אראה בבירור}

האבא אמר שאני, עושה לו צרות כאלה, אני, אני דולק את, את, את הנפט

וביום ש.. ערב שבת לא היה נפט, "ישראל בער, ישראל בער בא לקח את הנפט"

והאמא אמרה: "השמן? אני צריך את השמן לשבת"

אני ביקשתי עוד {שווא}, שתי טיפות, שתי {טיפות}
[היית קם בחצות?]

אה?

[יושן בחצות?]

כן, לא, לא, לא בדיוק בחצות, אבל הייתי אוהב לעמוד בשעתיים, שלושה לפני אור הבוקר
[מה לעשות?]

וירדתי... תהלים, חצות, תהלים...

...ואני הייתי, הייתי... השם יתברך נתן לי נפש שהייתי מתגעגע לתורה

אני בערתי לתורה, ליראת שמיים

נו, הייתי, הייתי מאוד {...}

על כל פנים, אז מה שראיתי, אז.. שחסידי, חסידים נוהגים בתמימות

ואני הייתי ה"ראשון" ואני... ואני הייתי הכי גדול, הכי גדול

למשל: בקרלין צועקים בתפילה, ואני צעקתי צעקות כאלה שיכולים להרוג

[אתה יכולת להרוג את האנשים]

כן, הרב קהת אמר לי:

"אתה הורג אותי, אתה עושה אותי מת, מה אתה רוצה ממני?"

מעשה של שמונים שנה, או תשעים שנה

[צעקת: "אני רוצה את רבינו..."]

אהרון תפסיק...

...נו, מה שיותר {...} לפני התפילה, למשל:

הם היו קמים חצי שעה לפנות בוקר

"הם קמו חצי שעה לפנות בוקר..", אז הם היו נקראים: "גדולי העובדים, גדולי צדיקי הדור"

"הוא קם חצי שעה לפנות בוקר"

{אז רבי ישראל כבר מתפלל}, ו.. ו.. ו.. וכשקמים..

[צריך לשתות]

נטילת ידיים, "ראשית להתחיל לשתות.. לשתות"

נו, ראיתי שצריך לשתות, גם אני... גם אני.. ראיתי.. "שתייה, שתייה"

ואחרי זה שוכבים במושב, שוכבים במושב שעה, או שתיים

[..]

כשנתקרבתי אליו..

אחרי זה השם יתברך עזר לי שראיתי את רבי ישראל

"מה זה איתם? הם קמים חצי שעה לפנות בוקר, והם כבר "צדיקי הדור"

ורבי ישראל קם בחצות, ואף אחד לא יודע כלום

והוא לא צריך תה, הוא לא צריך כלום, הוא צריך רק מקווה, ו.. ו.. ו.. {..}

ובהמשך רבי ישראל..

[הלכת למקווה? לפני רבי ישראל, הלכת למקווה?]

כן

[כן, כל יום?]

כן

[חסידי קרלין היו הולכים למקווה?]

כן, לא בכל יום, אבל אני, אני הייתי..

[מאיזה גיל התחלת ללכת למקווה?]

{..}, אה?

[מאיזה גיל הלכת למקווה]

לפני הבר מצווה, אה, אחרי הבר מצווה כבר היה, אה..

לא יכול להיות יום בלי מקווה

לפני הבר מצווה, לפעמים הלכתי, אני, אני הלכתי

{..}

[..]

{.....}

זה הכל מה, מה, מה, מה, מה שעבר עליי

זה הכל היה הכנה ל"חתונה", הכנה להתקרבות לרבינו

זה מה שהתגעגעתי ורציתי רק תורה ותפילה ו.. ו.. ו.. ואמת ו..

להיות נסתר, לא, ל.. לא.. כן

והשם ראה, זה, זה.. {.....}

[..]

הלב שלי, בזה ההיכל להיות

[זה הולך לאיבוד אם אתה לא מכיר את רבינו]

כן, בוודאי, {...}

אבל, אבל כאלה עוד לא ראינו, מעלה, מעלה, רואים חסיד ברסלב, "החסיד"

אבל כאלה לא ראינו..

כסף לא כלום, והגוף לא כלום, ואף אחד לא עוזר כלום

רק השם יתברך, התורה ו.. והמצוות

איפה רואים כאלה?

אפילו.. אפילו בין חסידי ברסלב היה גדולים, היו היו יהודים יקרים, יהודים אמיתיים

{היו}, רק כ.. כאלה כמו רבי ישראל, מסתמא ידעו

כאלה, מה שרבי ישראל יכול אף אחד לא יכול

כזה מין מופקר, כזה, "כאלה.."

[הוא היה עוזב את הילדים שלו, עוזב את המשפחה]

{... יוא}, ה..

יש בזה חכמה גדולה, בזה התמימות יש {..} חכמה עמוקה

כא.., כזה מין חכמה שאין בעולם, בזה הת.., בזה התמימות

[ומה החכמה?]

כזה מין ה.. ה.. זה חכמה, מה.. מה.. מה שאין עם מי לדבר {...}

[עבד השם]

בוודאי, בוודאי

ראיתי בחסידים מה שהם, אז יש יהודים יקרים {ביניהם}

{ענווה, ...}, ענווה זה דבר יקר, מידה יקרה - ענווה

אבל, הוא רצה שכולם ידעו שהוא עניו, {...}

[אה.. אה.. אה.. זה מה שרבינו כותב באחד התורות]

{כן}

ו.. וככה הוא "למדן"

הוא רוצה, רוצה שכל העולם יחשבו, שיהיה לו שם: "הוא כזה מין למדן, אחד בעולם"

כן, זה לא מספיק לו שהוא למדן, לא

[צריך לדעת, להודיע]

כן

{אוי, אוי, אוי, אוי..}

כן.. מה {..}...

... {...} עוד כאלה דברים

אז זה.. זה רק ראשי פרקים, זה רק איזה משהו
מה שראיתי בעיניים, זה {אף אחד לא יכול לדעת}
כאלה...

סוף קלטת 103א